

מצד דרום, והפנימית פרופה מצד צפון, וכשכהן גדול בא להיכנס לקדש הקדשים, נכנס תחילה מצד דרום, ומהלך בין הפרוכות עד צד צפון, ומשם נכנס לקדש הקדשים.

דרך הליכתו של כהן גדול בהיכל להיכנס לבית קדשי הקדשים

כבר נתבאר בתחילת הפרק, שלאחר שכהן גדול נטל גחלים במחתה מהמזבח החיצון להקטיר עליהם קטורת לפני ולפנים, ולאחר שמלא חפניו קטורת להקטירה לפני ולפנים, ונתנה בכף. נטל את המחתה של הגחלים בימינו, ואת הכף של הקטורת בשמאלו, ובא להיכנס עימהם לבית קדשי הקדשים.

ולהלך יתבאר בעזה"י, באיזו דרך היה מהלך בהיכל להיכנס לבית קדשי הקדשים.

לדעת רבי יהודה – שתי פרוכות היו בין הקדש לקדש הקדשים, החיצונית פתוחה מצד דרום, והפנימית מצד צפון [כדעת משנתנו].

ואם כן היה צריך להלך בהיכל בצד דרומו, כדי להגיע לפתח הפרוכת החיצונית, שהוא בדרום, ולפיכך היה מהלך מדרום למזבח הזהב, **בין המזבח למנורה**.

פרוכת אחת שעוביה אמה ולאוקומה במקום אמה טרקסין, דילמא קדושתה כלחוץ, ונמצא דמתחילת עוביה ולפנים אינו הכל קדש קדשים, אף על גב דבמקדש ראשון אוקמוה התם אמה טרקסין על פי הדבור עביד ... ואי בעו למיעבד פרוכת, צריכין לעשות כמו שעשו במשכן ... אבל השתא דעבוד שתי פרוכת ניחא, חדא אוקמוה בתחילת מקום אמה טרקסין, והשנייה בסוף אמה טרקסין בקדש הקדשים, בסוף חלל העשרים של קודש הקדשים לצד החוץ, דבוקה למקום סוף אמה טרקסין, דאי מקום אמה טרקסין כלפנים, הרי מעובי פרוכת החיצונה ולפנים הוה קדשי הקדשים הכל, ואי מקום אמה טרקסין כלחוץ, מעובי הפרוכת השניה ולפנים הוי קדשי הקדשים. אבל רבי יוסי סבירא ליה, "והבדילה הפרוכת" היינו בין חלל לחלל, דחלל שחוצה לה קדש, וחלל שלפנים הימנה קדשי הקדשים, דעביד עוביה אמה. אי נמי דילמא פשיטא ליה דקדושת אמה טרקסין כלפנים, נמצא דלדידיה דמתחילת עוביה ולפנים הוי קדש קדשים. [תוס']